

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 11 stycznia 2012 r.

w sprawie projektu uchwały Rady ds. Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi i powołania tzw. „Zespołu ds. zwalczania szarej strefy”

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna aprobuje działania Rady ds. Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi i popiera inicjatywę powołania tzw. „Zespołu ds. zwalczania szarej strefy” w przemyśle rolno-spożywczym, a w szczególności w branży mięsnej.

Wejście w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21.10.2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny /Dz. U. z 2010 r. Nr 207, poz. 1370/ zalegalizowało dokonywanie uboju nieograniczonej ilości zwierząt z różnych stron kraju w jednym gospodarstwie.

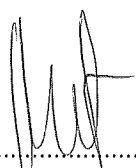
Niekontrolowany przewóz zwierząt, brak konieczności badania przedubojowego i poubojowego całej tuszy, brak możliwości kontroli właściwego postępowania z odpadami, a także próby dalszej liberalizacji prawa wobec projektowanej zmiany dotyczącej kwalifikacji osób dokonujących uboju w gospodarstwie rolnym stanowi potencjalne zagrożenie nie tylko dla dobrostanu zwierząt, ale przede wszystkim dla bezpieczeństwa konsumentów. Przyczynia się to do rozwoju tzw. szarej strefy i stanowi nieuczciwą konkurencję dla legalnie działających drobnych przedsiębiorstw, które często są jedynymi miejscami pracy, szczególnie na terenach wiejskich.

Podejrzenie, iż przy ubojach na tzw. potrzeby własne może dochodzić do wielu nieprawidłowości potwierdzają rozbieżne dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Głównego Inspektoratu Weterynarii i Głównego Urzędu Statystycznego, dotyczące ilości ubitych sztuk i powstałych odpadów. Potwierdził to również audyt unijny, przeprowadzony przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) z Dublina w dn. 6-17.06.2011 r. w zakresie wdrażania wymagań w stosunku do BSE. Inspektorzy unijni stwierdzili brak dokładnych danych dotyczących skali ubijanego bydła do 6 miesięcy w gospodarstwach rolnych.

Występuje również problem braku możliwości nadzoru nad postępowaniem z materiałem SRM pochodzącym z gospodarstw rolnych, co stanowi naruszenie prawa unijnego (art. 8 zał. V Rozporządzenia 999/2001). Brak kontroli nad ubojem skutkuje brakiem nadzoru nad bezpiecznym unieszkodliwianiem tzw. ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego. Może to stanowić potencjalne zagrożenie zdrowia i życia konsumentów, a także skażenie środowiska, w którym żyjemy. Założenie, że zapobiegnie temu nadzór weterynaryjny jest błędne, gdyż nie można kontrolować czegoś o czym się nie wie.

Biorąc pod uwagę powyższe Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna popiera postulat powołania silnej, spionizowanej Inspekcji Weterynaryjnej z własnym budżetem. Niezależność Inspekcji zagwarantuje jej usytuowanie, zgodnie z projektem Rady ds. Gospodarki Żywnościowej, przez bezpośrednie podporządkowanie Prezesowi Rady Ministrów. Postulat ten jest tożsamy z wcześniejszym projektem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i koncepcją powstania Urzędu Zdrowia Publicznego podległego bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
Marek Mastalerek

Wiceprezes
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
Andrzej Moskal

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 11 stycznia 2012 r.

w sprawie projektu uchwały Rady ds. Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi i powołania tzw. „Zespołu ds. zwalczania szarej strefy”

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna aprobuje działania Rady ds. Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi i popiera inicjatywę powołania tzw. „Zespołu ds. zwalczania szarej strefy” w przemyśle rolno-spożywczym, a w szczególności w branży mięsnej.

Wejście w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21.10.2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny /Dz. U. z 2010 r. Nr 207, poz. 1370/ zalegalizowało dokonywanie uboju nieograniczonej ilości zwierząt z różnych stron kraju w jednym gospodarstwie.

Niekontrolowany przewóz zwierząt, brak konieczności badania przedubojowego i poubojowego całej tuszy, brak możliwości kontroli właściwego postępowania z odpadami, a także próby dalszej liberalizacji prawa wobec projektowanej zmiany dotyczącej kwalifikacji osób dokonujących uboju w gospodarstwie rolnym stanowi potencjalne zagrożenie nie tylko dla dobrostanu zwierząt, ale przede wszystkim dla bezpieczeństwa konsumentów.

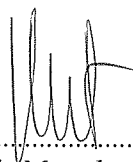
Przyczynia się to do rozwoju tzw. szarej strefy i stanowi nieuczciwą konkurencję dla legalnie działających drobnych przedsiębiorstw, które często są jedynymi miejscami pracy, szczególnie na terenach wiejskich.

Podejrzenie, iż przy ubojach na tzw. potrzeby własne może dochodzić do wielu nieprawidłowości potwierdzają rozbieżne dane Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Głównego Inspektoratu Weterynarii i Głównego Urzędu Statystycznego, dotyczące ilości ubitych sztuk i powstałych odpadów. Potwierdził to również audyt unijny, przeprowadzony przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) z Dublina w dn. 6-17.06.2011 r. w zakresie wdrażania wymagań w stosunku do BSE. Inspektorzy unijni stwierdzili brak dokładnych danych dotyczących skali ubijanego bydła do 6 miesięcy w gospodarstwach rolnych.

Występuje również problem braku możliwości nadzoru nad postępowaniem z materiałem SRM pochodzącym z gospodarstw rolnych, co stanowi naruszenie prawa unijnego (art. 8 zał. V Rozporządzenia 999/2001). Brak kontroli nad ubojem skutkuje brakiem nadzoru nad bezpiecznym unieszkodliwianiem tzw. ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego. Może to stanowić potencjalne zagrożenie zdrowia i życia konsumentów, a także skażenie środowiska, w którym żyjemy. Założenie, że zapobiegnie temu nadzór weterynaryjny jest błędne, gdyż nie można kontrolować czegoś o czym się nie wie.

Biorąc pod uwagę powyższe Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna popiera postulat powołania silnej, spionizowanej Inspekcji Weterynaryjnej z własnym budżetem. Niezależność Inspekcji zagwarantuje jej usytuowanie, zgodnie z projektem Rady ds. Gospodarki Żywnościowej, przez bezpośrednie podporządkowanie Prezesowi Rady Ministrów. Postulat ten jest tożsamy z wcześniejszym projektem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i koncepcją powstania Urzędu Zdrowia Publicznego podległego bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
Marek Mastalerek

Wiceprezes
Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej

.....
Andrzej Moskal